

РЕШЕНИЕ

№ 1666

гр. Плевен, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Милена Св. Томова Гражданско дело № 20234430102327 по описа за 2023 година

Производството е по обективно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1, във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на постъпила искова молба от „ТОПЛОФИКАЦИЯ ПЛЕВЕН” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *** против П. И. Ш. с ЕГН ***** и В. В. Ш. с ЕГН *****, двамата с адрес ***, с която са предявени обективно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, за следните суми, претендирани за плащане солидарно от ответниците: 486,20 лв. – главница за ползвана и незаплатена топлинна енергия за периода от 01.11.2020 г. до 31.12.2022 г., 58,46 лв. мораторна лихва за периода от 05.01.2021г. до 03.02.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 22.02.2023 г.

Твърди се, че ответниците са потребители на топлинна енергия, доставяна от ищеца до топлоснабден имот: апартамент, находящ се в *** и като такива са клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл.153, ал.1 от Закона за енергетиката. Твърди се, че за периода от 01.11.2020 г. до 31.12.2022 г. не са погасили изцяло своите задължения към ищцовото

дружество за процесния топлоснабден имот, като непогасената възлизала на 486,20 лв. Сочи се, че в сумата се включвали 0,45лв. за отопление с ИРУ, 133,06лв. за отопление без ИРУ, 248,49лв. за топлинна енергия, отдадена от сградна инсталация, 10,55лв. за битово горещо водоснабдяване и 93,65лв. за услуга дялово разпределение. Навеждат се доводи, че съгласно предвиденото в раздел VII от приложимите Общи условия дължимите месечни суми за ТЕ следвало да се заплащат в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Поради неплащане на датите на падеж, ответниците дължали и лихва за забава, изчислявана в размер на 58,46 лв. за периода от 05.01.2021г. до 03.02.2023 г.

Ответниците П. Ш. и В. Ш. са депозирали писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, с който оспорват исковите претенции.

Навеждат на първо място доводи за недопустимост на иска. Оспорват да са страна по правоотношение с ищцовото дружество, по което да дължат заплащане на топлинна енергия. Навеждат още доводи, че служебно следва да бъде преценена от съда валидността на клаузите от Общите условия, при които се доставя топлинна енергия от ищцовото дружество. Оспорват да е извършван реален отчет на уредите, монтирани в абонатната станция. Твърдят, че не живеят в имота, а в ***. Оспорват приложените към исковата молба фактури. Оспорват начина на изчисление на доставена до АС в сградата топлинна енергия.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното :

Исковите са предявени по реда на чл.422, ал.1 от ГПК в законоустановения едномесечен срок по чл.415, ал.4 от ГПК, поради което са допустими и следва да се разгледат по същество.

Установява се от приложения препис на удостоверение от *** с изх. №МДТ-2672/09.07.2021г., че на 24.04.1998г. ответниците П. Ш. и В. Ш. са декларирали процесния апартамент като собствен, придобит на основание Договор №РД-15-94/03.02.1998г. на ***.

От представеното копие на справка от НБД е видно, че ответниците са в сключен граждански брак от 20.03.1977г.

От приложеното копие на Протокол от 15.08.2002г. от проведено общо събрание на етажните собственици във *** на сградата, в която се намира процесния имот и поименен списък на присъстващите от двата входа на същата е видно, че е било взето решение топлинното счетоводство да се извърши от „Техем Сървисис“ ЕООД, както и са били избрани лица, които да сключат договор със соченото дружество. Такъв е бил сключен на 10.09.2002г., видно от приложеното копие на същия.

Представени са и преписи на споразумителни протоколи от 10.09.2002г., сключени между топлоснабдителното предприятие и избрания топлинен счетоводител.

От представените преписи на констативни протоколи за топломер от АС № 669, находяща се на адрес *** от 11.03.2019г. и 10.02.2021г., както и свидетелства за проверка № 00388/2019г. и № ПЗ-114/02.02.2021г. се установява, че топломера в сградата етажна собственост, в която се намира процесния имот е съответствал на одобрения тип през процесния период от време.

От представените от ищеца счетоводни справки по партидата на имота за процесния период от време и издадени за същия период фактури, както и от заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което се възприема от съда като компетентно и обективно, се установява, че през процесния период от 01.11.2020г. до 31.12.2022г. сумите за топлинна енергия са били начислявани от „Топлофикация-Плевен“ по изготвяни отчети от „Техем Сървисис“ ЕООД, като е бил съобразяван обем по проект 129,60 куб.м. Установява се, че са били начислени суми за ТЕ, отдадена от сградна инсталация в общ размер на 249,49лв.; суми за отопление без ИРУ – от щранг-лира в баня в размер на 133,06лв.; суми за отопление с ИРУ в размер на 0,45лв. общо за месеците октомври и ноември 2021г.; сума за БГВ, начислена през м.ноември 2020г. и суми за услуга дялово разпределение в размер на 93,65лв. или общо 486,20лв. От експертното заключение се установява, че лихвата за забава от изискуемостта на отделните плащания за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2022г. се изчислява на 58,46лв.

В о.с.з. на 31.10.2023г. е изслушано заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза, изготвено и докладвано от вещото лице инж.К. И..

Според експертното заключение абонатната станция с № 669, захранваща сградата етажна собственост, в която е процесния имот има един търговски измервателен уред и един общ водомер за БГВ. Топломерът, намиращ се в АС е бил проверяван съгласно нормативните изисквания на Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол - на всеки 2 години. Общият водомер за БГВ в абонатната станция също е преминал съответните метрологични проверки, необходими през процесния период от време, като срокът на метрологична годност на проверките е 5 години.

Експертът е посочил, че топломерът, намиращ се в АС с административен адрес *** измерва точното количество ТЕ постъпило към сградата, т.к. е преминал необходимите метрологични проверки. Въз основа на записите на отчетните ежемесечно стойности от топломера, първо се определят технологичните загуби и ТЕ за БГВ, които се вадят от отчетената от топломера ТЕ и полученото количество ТЕ е за отопление. Това количество се разпределя за ТЕ към сградна инсталация, отоплителни тела с уреди, отоплителни тела по мощност.

Вещото лице е посочило, че потреблението по тип разпределение на топлинна енергия в сградата с процесния имот е било изчислено през релевантния период от "Техем Сървисис" ЕООД, чрез лицензиран софтуер.

Експертът е дал заключение, че през процесния период топлинния счетоводител "Техем Сървисис" ЕООД е извършил разпределение на топлинната енергия в сградата етажна собственост, в която се намира процесния имот, съгласно нормативната уредба, в т.ч. и разпределението на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, която е била разпределена между всички потребители пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти по проект.

Според експертното заключение абонатната станция е въведена в експлоатация към 1992г. съгласно действащата нормативна уредба. След промяната на Наредба №16-334 от 6 април 2007г. за топлоснабдяването публикувана в ДВ бр.94 от 29 окт.2013г. и влязла в сила от 01.06.2014г., в АС са извършени задължителните настройки. Проектната мощност на отоплителната инсталация е посочена на 272,142 кВт, определена при присъединяване на сградата-етажна собственост към топлопреносната мрежа,

според топлотехнически проект. Проектният отоплителен товар и топлинните загуби на сградата са били определени от проектанта, изготвил проекта на вътрешно отоплителната инсталация. В режима на определяне и разпределяне на сградната мощност са включени 48 имота на клиенти с общ обем 4690,44 мЗ.

Вещото лице е дало заключение, че топлинните технологични разходи (ТР) в АС са пресметнати съгласно методика, изготвена от колектив с председател проф. А. К. от *** и това е единия от допустимите варианти за определяне. Отчетите на показанията на общия топломер в АС и техническия и нормативно обоснован технологичен разход са отразени във фактурите на клиентите. ТР са намалени от показанията на общия топломер, а останалата ТЕ е разпределена от ФДР, съгласно нормативната уредба. ТР в АС са за сметка на „Топлофикация-Плевен“ ЕАД. Вещото лице е посочило в табличен вид технологичните разходи за процесния период, както и отношението на ТЕ за сградна инсталация спрямо общата енергия за отопление

Вещото лице е пояснило методиката за изчисляване на топлоенергията отдадена от сградна инсталация и щранг лира, като е приело, че в случая, за процесния имот изчислението е извършено по приложимите нормативни правила. Посочило е, че начисленият разход за щранг-лирата е в пряка зависимост от нейните размери и мощност. Инсталираната мощност се определя по изчислителен път и се прилага разпоредба по т. 6.5. от Методиката за дялово разпределение към Наредбата за топлоснабдяване (обн. ДВ бр.25 / 20.3.2020 г.). Мощностите на щранг-лирите са определени при температури 90/70/20°C. Посочило е също, че количеството топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация е определена съгласно т.6.1.1 от Методиката към Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

По отношение на топлинната енергия за БГВ в АС, вещото лице е посочило, че се измерва през неотоплителния сезон чрез съответния топломер, а след това чрез изчисления (среден специфичен коефициент на разход за подгряване на 1 куб.м. топла вода), след отчитане на показанията на общия и индивидуалните водомери, се определя ТЕ за БГВ за отоплителния сезон. В табличен вид са отразени от експерта изходните данни за изчисленията на БГВ.

В съдебно заседание вещото лице пояснява, че ако инсталацията е

необезвъздушена е възможно преминаващи през имотите тръби да не отдават топлинна енергия, но обезвъздушаването е възможно чрез механични действия. Пояснява също, че ако в сградата има потребители на долустоящи етажи, които не ползват топла вода е възможно на по-горестоящите етажи да е необходимо източване на голямо количество вода, за да потече топла.

При изслушването му експерта пояснява също, че начисляването на стойност за топла вода е възможно да се направи за месец, в който имота не е ползван, когато е налице разлика в показанията за разхода на гореща вода по общия водомер и индивидуалните водомери – ако тази разлика е под 30%, същата се разпределя между всички потребители.

Съдът възприема експертното заключение, т.к. е изготвено от вещо лице, разполагащо с необходимите специални знания за извършване на компетентна проверка и отговор на въпросите, които са от значение за решаване на спора.

В о.с.з. на 31.10.2023г. е проведен разпит на свидетелката П.П. Ш. – дъщеря на ответниците. Същата излага в показанията си, че ответника П. Ш. живеел в *** от повече от 20 години, а ответницата В. Ш. също живеела там от около 2019г. Сочи, че в жилището имало радиатори с уреди за отчитане на топлинната енергия, но от майка си била чувала, че винаги били студени. Излага също, че не знаела дали родителите ѝ са собственици на имота, но имали ключ за него.

При установената по спора фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.135 от Закона за енергетиката всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда етажна собственост, присъединени към абонатната станция или към нейно самостоятелно отклонение, по презумпция на закона се смятат за потребители на топлинна енергия. Т.е. потребител на топлинна енергия може да бъде както собственика, така и носителя на ограниченото вещно право на ползване.

Установи се от обсъдената справка от ***, че ответниците са декларирали пред съответния официален орган и по изискуемия законов ред, че са собственици на процесния жилищен имот, който са придобили през 1988г. Не се твърди последващо разпореждане с него след подаване на декларацията през 1998г., а в случай на подобно твърдение, в тежест на

ответниците би било доказването му. Ето защо, съдът приема, че през релевантния период ответниците са били собственици на процесния апартамент ***

Правоотношението по продажба на топлинна енергия между топлопреносното предприятие и потребителя възниква по силата на закона (чл.150 от ЗЕ) при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя (в този смисъл Решение №35 от 21.02.2014г. на ВКС по гр.д. № 3184/2013 г., III г.о.). Писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи конкретните уговорки с абоната, различни от тези в общите условия /чл. 150, ал. 1 и ал. 3 от ЗЕ/.

Дори и в случаите, когато са демонтирани отоплителните тела в жилището, собственика или носителя на вещно право на ползване остава задължен за цената на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, съгласно разпоредбата на чл. 153, ал.6 от ЗЕ. Законът за енергетиката утвърждава като принцип за уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради - етажна собственост, заплащане на реално доставената на границата на собственост топлинна енергия - чл. 156, ал. 1 ЗЕ. Т.е., законът гарантира правото на топлопреносното предприятие да получи цената на доставената до абонатната станция на сградата – етажна собственост - топлинна енергия. Тази цена подлежи на разпределение между отделните собственици на имоти в сградата, явяващи се потребители на топлинна енергия, по утвърдени правила.

С оглед на това, ответниците несъмнено дължат стойността на топлоенергията, отдадена от сградна инсталация. Сградната инсталация в една топлоснабдена сграда представлява обща част и всички етажни собственици са задължени, след като по решение на мнозинството от тях се доставя до сградата топлинна енергия, да участват в общите разходи, свързани с ползването на тази обща част. Единствено общото събрание на етажните собственици има правомощие да вземе решение за прекратяване на правоотношението с топлопреносното предприятие и да откаже ползването на услугите му, като в случая такова решение не е налице.

Ответниците дължат и стойността на топлоенергията, отдадена от

вертикалните конструктивни елементи, преминаващи през банята и служещи за отдаване на топлина, т.к. съгласно разпоредбата на § 1, т. 37 от ДР на ЗЕ, всеки такъв конструктивен елемент се признава за отоплително тяло и за него следва да се предвиди дялово разпределение като отоплителен уред. Енергия, отдадена от щранг-лира респективно преминаващи вертикални тръби в банята няма да се начислява само тогава, когато всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сградата-етажна собственост, присъединени към абонатната станция по вертикално местоположение на имотите, не желаят да бъдат потребители на топлинна енергия за отопление, отдадена от щранг-лирите и има техническа възможност за изключването им. В такъв случай, те са длъжни да декларират това писмено пред топлопреносното предприятие.

Същото се отнася и за останалите елементи от сградната инсталация. Законът не е обусловил заплащането на отдадената от сградната инсталация топлинна енергия от реалното ползване на топлинна енергия. Нормативно е регламентирана методика за разпределението ѝ между всички етажни собственици/ползватели. Сградната инсталация е обща част по предназначение и не е налице законова възможност за отделните ползватели да се освободят от задължението си за плащане на разходите, произтичащи от експлоатацията на тази обща част. Такава възможност е налице, ако собствениците в етажната собственост вземат решение по съответния ред да се прекъсне топлоподаването в сградата.

Във връзка с наведеното възражение, че различни елементи от отоплителната инсталация в процесния имот били студени през отоплителния сезон следва да се посочи, че не се установи това да се дължи на неизпълнение на задължение на топлопреносното предприятие. Същото е доставяло топлинна енергия до абонатната станция, което е неговото задължение, т.к. се установи отчитането на такава от поставения в нея топломер. Както се поясни от вещото лице, такава ситуация е възможна при необезвъздушаване на инсталацията – получаване на въздушни тапи, спиращи топлинната енергия, но необходимите механични действия за отстраняване на този проблем следва да се извършват от собствениците на топлоснабдените имоти. Не се доказва и да е било отправено искане от някой от ответниците до ищцовото дружество за съдействие за отстраняване на подобен възникнал проблем. Следва да се има предвид, че сградната инсталация е обща част по

предназначение и поддържането на техническото ѝ състояние годно да осигури нормалното преминаване на топлинната енергия е в задължение на етажните собственици, всеки от които притежава съответна ид. част от тази инсталация. Отделните отоплителни уреди в жилището са собственост на притежаващите такива права върху имота и съответно в тяхно задължение е да ги поддържат в състояние, годно да служат по предназначението им. В случай, че е било необходимо съдействие от топлопреносното предприятие и такова е било поискано, но отказано, тогава подобно негово поведение би могло да бъде санкционирано. Настоящият случай обаче не се установи да е такъв.

Съдът приема, че въз основа на приетото заключение по съдебно-техническата експертиза се налага извод, че припадащата се за процесния апартамент стойност на топлоенергия, отдадена от сградна инсталация и щранг-лира е изчислена в съответствие с приложимите Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването и методика към същата, както и Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването. Вещото лице дава категорично заключение в този смисъл и съдът не намира основания за съмнение в неговата вярност или в компетентността на експерта.

По отношение на начислената сума за стойност на топла вода за м.ноември 2020г., съдът счита, че по делото не се събраха доказателства да е била реално потребена – такъв факт не се установява от експертното заключение. Вещото лице принципно пояснява начина на изчисление на сумите за БГВ и формира извод за годност на общия водомер в абонатната станция. Не са налице обаче доказателства за съставени от топлинния счетоводител документи за реален отчет на индивидуалния водомер. При изслушване на експерта в съдебно заседание се пояснява хипотетична възможност да се касае за разпределена между всички потребители констатирана разлика в показанията за разхода на гореща вода по общия водомер и индивидуалните водомери. В случай, обаче, че е била налице такава хипотеза, тя следва да се твърди и докаже от ищеца, а не би могло изводите да се формират на основата на предположения за осъществени факти и обстоятелства. Същото се отнася и за начислените суми за отопление с ИРУ в размер на 0,40лв. за м.октомври 2021г. и 0,05лв. за м.ноември 2021г.

Ето защо, съдът приема, че ответниците дължат заплащане на

начислените суми за топлоенергия, отдадена от сградна инсталация и щранглира и съответно суми за услуга дялово разпределение, които се изчисляват в общ размер на 475,20лв. При наличие на основанията по чл.32, ал.2 от СК, тази сума е дължима солидарно.

Съдът приема, че не се установи съществуването на задължение за отопление с ИРУ в размер на 0,45лв. и за БГВ в размер на 10,55лв.

Предвид на това, че главниците за доставена топлинна енергия през процесния период не са били заплащани в определения с разпоредбата на чл.31, ал.1 от ОУ - 30 дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, потребителите дължат и обезщетение за забава в размер на законната лихва по правилото на чл.86, ал.1 от ЗЗД. Въз основа на заключението по съдебно-счетоводната експертиза и обсъдените писмени доказателства, при съобразяване недължимостта на горните суми за отопление с ИРУ и БГВ, съдът приема, че дължимата лихва се изчислява в общ размер на 55,70лв. за процесния период от 05.01.2021г. до 03.02.2023г. (при използване на онлайн калкулатор за изчисляване на законна лихва за главницата за м.ноември 2020г. с изключване на сумата за БГВ и приспадане на начислената законна лихва за сумите за отопление с ИРУ за месеците октомври и ноември 2021г.).

Поради изложеното съдът счита, че следва да се признае за установено вземането на ищеца спрямо ответниците за солидарна дължимост на следните суми: 475,20лв., представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2022г. и 55,70лв., представляваща лихва за забава за периода от 05.01.2021г. до 03.02.2023г.

Исковите претенции за разликата над горните суми до пълния претендиран размер на главница от 486,20лв. и на лихва от 58,46лв. следва да се отхвърлят като неоснователни и недоказани.

По въпроса за разноските. С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 ГПК съдът следва да се произнесе по направените разноски в заповедното и исковото производство, при съобразяване приетото в т.12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014г. по т.д.№4/2013г. на ОСГТК. В заповедното производство са били сторени разноски за държавна такса в размер на 25лв., а разноските за юрисконсултско възнаграждение се определят от съда на 50лв. по правилото на чл.78, ал.8 от ГПК, изм. ДВ бр.8 от 2017г., във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл.26 от

Наредбата за заплащане на правната помощ или общо разноски в размер на 75лв. Съразмерно уважената част от исковете ответниците дължат 72,75лв.

Ищецът е направил в исковото производство разноски за държавна такса в размер на 25лв., за вещо лице по СИЕ в размер на 130лв. и за вещо лице по СТЕ в размер на 250лв., както и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв. или общо 505лв. Съразмерно уважената част от исковете ответниците дължат 489,85лв.

Ответникът П. Ш. е направил разноски в исковото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 400лв. и вещо лице в размер на 100лв. или общо 500лв. Съразмерно отхвърлената част от исковете ищеца му дължи част от тези разноски в размер на 15лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 от ГПК, че **П. И. Ш. с ЕГН ***** и В. В. Ш. с ЕГН *******, двамата с адрес *******, **ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО** на **“ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН” АД**, ЕИК *******, със седалище и адрес на управление *******, **сумата от 475,20лв.**, представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода от 01.11.2020г. до 31.12.2022г. и **сумата от 55,70лв.**, представляваща лихва за забава за периода от 05.01.2021г. до 03.02.2023г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 22.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане, които суми представляват част от вземанията, за които е издадена Заповед за изпълнение №532 от 22.02.2023г. по ч.гр.д.№999/2023г. по описа на ПлРС, като ОТХВЪРЛЯ исковете в останалата част до пълния претендиран размер на главница от 486,20лв. и на лихва от 58,46лв., като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, **П. И. Ш. с ЕГН ***** и В. В. Ш. с ЕГН *******, двамата с адрес *******, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на **“ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН” АД**, ЕИК *******, със седалище и адрес на управление *******, **сумата от 72,75лв.**, представляваща деловодни разноски в заповедното производство и **сумата от 489,85лв.**, представляваща деловодни разноски в исковото производство, съразмерно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, „**ТОПЛОФИКАЦИЯ-ПЛЕВЕН**” АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на **П. И. Ш. с ЕГН *******, с адрес ***, сумата от **15лв.**, представляваща деловодни разноси в исковото производство, съразмерно отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____